

# РЕШЕНИЕ

№ 1851

гр. София, 15.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в**  
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Николай Димитров**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7306** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с § 2, във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на търговско дружество „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т. С. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г., издаден от Ф. Й. - началник на сектор, възложил ревизията и Т. В. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1286 от 23.08.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ на НАП).

Пред настоящия съд е ново разглеждане на жалбата по реда на чл. 226 от АПК, след като с Решение № 8070 от 24.07.2023г. по описа на ВАС, постановено по адм. дело № 9637/2022г. по описа на съда, е отменено Решение № 5106 от 27.07.2022г. по адм. дело № 9858/2021г. по описа на Административен съд София-град в частта, в която е отхвърлена жалбата на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1286 от 23.08.2021г. на директора на дирекция ОДОП - [населено място] за установени допълнително задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 2016г. до 2019г. в общ размер на 23 503.74 лева и съответните лихви в размер на 6 676.91 лева и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за поправка на констатирани процесуални нарушения, както и по събиране и преценка на събраните вече доказателства.

Жалбоподателят оспорва РА като необоснован, незаконосъобразен и издаден при съществени

нарушения на процесуални правила. По отношение на спорните въпроси е изложено твърдение, че извършеното преобразуване е неправилно, тъй като обстоятелството, че автомобилите са били продадени на цени по-ниски от пазарните, установено въз основа на експертната оценка, не представлява аргумент за облагане по реда на чл. 16 от ЗКПО, като оспорените приходи са редовно осчетоводени и следва да бъдат признати. Също така е посочено, че една от основните характеристики на отклонението от данъчно облагане е свързана с факта, че страните предприемат действия, които не съответстват на действителните им отношения - да е платена цена различна от тази по фактурата за продажба на МПС, а в процесният случай няма събрани такива доказателства. Твърди се, че при определянето на пазарната цена, чрез метода по §1, т. 10, б. „а” от ДР на ДОПК, вещото лице не посочва пазарни аналози и не е извършил анализ на условията, при които са осъществени конкретните съпоставими сделки, като не е съобразен периода на продажбите, територията на която са извършени, не е посочено кои са купувачите и продавачите, по кои договори, дали сделките са реални, или офертни. На следващо място се твърди, че не е доказана необходимостта, резултатът от сделките да бъде определен по пазарни цени, тъй като отклонението от пазарните стойности не е сред основанията, при които се презюмира отклонение от данъчно облагане. Изразено несъгласие със становището на ревизиращите органи по отношение на преобразуването на финансовия резултат с неотчетени приходи от лихви, като е посочено, че дружеството не е получило икономически изгоди от лихви по договора за заем с Д. С., за които да се налага осчетоводяването на счетоводни приходи, тъй като лихва е била договорена от 6% върху заетата сума за всяка година до окончателното погасяване на заема, но тя е била дължима и изискуема от заемателя заедно с погасяването на заема - на 24.09.2014г. в брой или по банков път с една вноска от 300 000 лв. за погасяване на главницата и с една вноска за погасяване на лихвата.

В съдебно заседание – жалбоподателя „КРЕСТ КОМ“ ЕООД се представлява от адв. И. с приложено по делото пълномощно, моли съда да уважи жалбата и да отмени обжалвания РА. Претендират се присъждаме на разноски на осн. чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, редовно призован, представлява се от юрк. К. с приложено по делото пълномощно, оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски, в случай, че надвишават минималния размер в наредбата.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

По делото са приложени писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата за отмяна на ревизионният, в частта за която е върнато делото за ново разглеждане.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221020002476-020-001 от 30.04.2020г. на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която е възложено извършване на ревизия на търговско дружество „КРЕСТ КОМ“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2016г. до 31.12.2019г. и за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.09.2016г. до 31.12.2019г. Заповедта е издадена от Ф. С. Й. - на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С.. Ф. Й. е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от

ДОПК със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г., издадена от директора на ТД на НАП С.. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на 18.05.2020г., като за срок на ревизията е определен три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221020002476-020-002 от 17.08.2020г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 18.09.2020г. по отношение на същият период и видове задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 17.08.2020г.

На 14.09.2020г. Заповедта за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 17.08.2020г. е изменена с нова ЗИЗВР № 22221020002476-020-003 и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 16.10.2020г. Заповедта е връчена по електронен път на 14.09.2020г.

Със заповед № Р-22221020002476-ЗИД-001 от 08.10.2020г. на изпълнителния директор на НАП, на осн. чл. 114, ал. 4 от ДОПК, срокът на ревизията е удължен до 18.12.2020г. Изготвена е и приложена и ЗИЗВР № Р-22221020002476-020-004 от 08.10.2020г., с която е определен нов срок за извършване на ревизията до 18.12.2020г. Заповедта е връчена по електронен път на 13.10.2020г. За обективното установяване на факти и обстоятелства, от органите извършващи ревизията, са били предприети действия подробно описани в ревизионния доклад. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) с № Р-22221020002476-040-001 от 18.05.2020г. за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация, като в отговор от дружеството са били представени документи и писмени обяснения и същите са подробно описани в РД. Извършената е била и проверка на счетоводната и търговска документация на дружеството на място - в неговия офис, като констатираното е обективизирано в протокол с № А. от 07.07.2020г. На ревизираното дружество по електронен път са били връчени Уведомления по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с № Р-22221020002476-113-001 от 16.11.2020г. и по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК с № Р-22221020002476-139-001 от 16.11.2020г., ведно с ИПДПОЗЛ с № Р 22221020002476-040-002 от 16.11.2020г., както и декларация за имуществено състояние. В указания срок са били представени декларация по чл. 124 от ДОПК, договор за наем и хронологични регистри. Също така на основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК са извършени насрещни проверки на дружествата „ММС ИНК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СТРОЙ БИЛД КЪМПАНИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „РУНИТЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] като резултатите от тях са обективизирани в протоколи по чл. 50 от ДОПК.

От органите по приходите в хода на ревизионното производство са били възложени експертизи като с Протокол № Р-22221020002476-П.-001 от 12.10.2020г. е приобщена експертиза, възложена с акт № Р-22002218000077-01-002 от 02.02.2018г., с която е определена пазарна цена на продадените през 2016г. МПС, приобщена е и експертиза по акт за възлагане № Р-22221020002476-01-002 от 02.11.2020г., с която е определена стойността на продаденият лек автомобил през 2019г., а с Протокол № Р-22221020002476-П.-002 от 02.12.2020г. е приобщена експертиза, с която е определена пазарна цена на наема на апартамент А8.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) с № Р-22221020002476-092-001 от 04.01.2021г. връчен по електронен път на 15.01.2021г., срещу който от жалбоподателя не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

От органите по приходите е било установено че, дейността на дружеството „КРЕСТ КОМ“ ЕООД е свързана с отдаване под наем на собствени недвижими имоти и продажба на МПС като през ревизирания период нямало назначени лица по трудов договор, а едноличният собственик на капитала се е осигурявал по реда на чл. 4, ал. 1, т. 7 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

В хода на ревизията, органите по приходите за задължения по ЗКПО, констатирани, че „КРЕСТ КОМ“ ЕООД е формирало данъчни загуби за 2014г. в размер на 11 539.10 лв. и за 2015г. в размер на 93 282.57 лв., които подлежат на приспадане през следващите 5 години.

За 2016г. с декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 224351700408192 от 29.03.2017г., дружеството е декларирано счетоводна печалба в размер на 5 781.11 лв. и данъчен финансов резултат – 0.00 лв. както и данъчната загуба от предходни години общо в размер 104 821.67 лв.

С ревизионния акт органите по приходите са увеличили декларирания финансов резултат:

- на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО с 60 100.00 лв. за неотчетени приходи от продажба на МПС продадени на стойност, значително по-ниска от пазарната им цена, въз основа на изготвената експертизата, в която е била определена пазарна цена за всеки от един автомобилите към датата на продажба им. Пазарна стойността за товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], марка и модел „М. 518 ЦДИ С.“ - 49 560.00 лв. с ДДС, заедно с монтирано в него озвучаване за 3 040.00 лв., закупен на 28.01.2008г. за 89 968.18 лв. и продаден на 31.08.2016г. за 2 400.00 лв. с включен ДДС; на второ място стойност 3 600.00 лв. с ДДС за ремарке с рег. [рег.номер на МПС], марка „Р. А. 27 РР“ закупено на 05.01.2007г. за 9 779.15 лв. и продадено на 31.08.2016г. за 2 400.00 лв. с включен ДДС и за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] марка и модел „А. 8 Л“ - 29 760.00 лв. закупен на 07.12.2015г. за 20 000.00 лв., продаден на 23.03.2016г. за 6 000.00 лв. с включен ДДС.

- на основание чл. 78 от ЗКПО е увеличен декларирания финансов резултат с 5 600.00 лв. за неотчетени приходи от наем на мотоциклети марка „К.“.

- на основание чл. 26, т. 1 ОТ ЗКПО е увеличен финансовия резултат с 65 316.07 лв. за неправомерно отчетени разходи за гориво - смазочни материали, застраховки и наем МПС.

- на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО финансовият резултат е увеличен със 7 882.00 лв. за наем на апартамент.

- на основание чл. 78 от ЗКПО резултата е увеличен с 32 281.20 лв. за неотчетени приходи от лихви, като и същият е намален на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 8 788.72 лв. с отчетени разходи за амортизации.

При извършеното преобразуване от органите по приходите е установена данъчна печалба в размер на 92 628.38 лв. и дължим корпоративен данък за 2016 г. в размер на 9 262.84 лв.

От дружеството за 2017г. с декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210140486183 от 21.03.2018 г. е деклариран счетоводен финансов резултат - загуба в размер на 69 188.74 лв. и формиран данъчен финансов резултат - загуба в размер на 69 118.02 лв.

С РА от органите по приходите е увеличен деклариания финансов резултат:

- на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО с отчетени разходи за гориво - смазочни материали, застраховки и наем МПС.

- на основание чл. 78 от ЗКПО с 1 400.00 лв. неотчетени приходи от наем за мотоциклети марка „К.“ и с 32 193.00 лв. неотчетени приходи от лихви и същият е намален на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 6 740.53 лв. отчетени разходи за амортизации.

В резултат на извършеното преобразуване е установена данъчна печалба от 17 326.28 лв. й корпоративен данък за 2017г. в размер на 1 732.63 лв.

За 2018г. с декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2210140598902 от 18.03.2019г. от дружеството е декларирана счетоводна печалба в размер на 81 029.77 лв., като е приспадната загуба от минали години в размер на 81 107.77 лв. и е формиран данъчен финансов резултат - 0.00 лв.

От органите по приходите с РА на основание чл. 78 от ЗКПО е увеличен деклариания финансов резултат с 32 193.00 лв. за неотчетени приходи от лихви, и същият е намален на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 11 781.70 лв. за неправомерно отчетени разходи за амортизация.

В резултат на извършеното преобразуване е установена данъчна печалба от 125 082.73 лв. и дължим корпоративен данък за 2018г. в размер на 12 508.27 лв.

За 2019г. „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210110776727 от 28.05.2020г. е декларирало счетоводна загуба от 728 639.78 лв. и е формирана данъчна загуба в размер на 720 807.21 лв.

С ревизионния акт е увеличен декларираният финансов резултат:

- на основание чл. 78 от ЗКПО финансов резултат е увеличен с 11 000.00 лв. за неотчетени приходи от продажба на лек автомобил марка и модел „ТОЙОТА Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС], закупен на 13.01.2014 г. Автомобилът е бил продаден за сумата от 2 500.00 лв. без ДДС. От органите по приходите е била възложена експертиза на лицензиран оценител да определи пазарна цена на продадения автомобил с Акт за възлагане на експертиза на дата 02.11.2020г. с № Р-22221020002476-01-002. Извършена е била и е представена е експертна оценка вх. № 24-00-789#12 от 23.11.2020г., с която е определена пазарна цена в долна граница от 13 500.00 лв. и горна граница - 17 700.00 лв., като е посочено от експерта, че за определяне на пазарната цена е бил използван методът на сравнимите неконтролируеми цени. За пазарна цена на автомобила, органите по приходите приели долната граница в размер на 13 500.00 лв. Установена е била разлика от 11 000.00 лв. между пазарната му цена и цената, на която е продаден.

- увеличен е бил и декларираният финансов резултат в размер на 10 357.44 лв. за неотчетени приходи от ел. енергия и с 685 138.84 лв. отписани вземания или общо със сумата от 706 496.28 лв. като същият е намален на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 11 531.96 лв. отчетени разходи за амортизации.

В резултат на извършеното преобразуване е установена данъчна загуба в размер на 2 778.97 лв.

В хода на ревизията са изисквани доказателства (пътни листа, пътни книжки и др.) във връзка с експлоатацията на наличните МПС. Такива не са били представени. Дадени са били обяснения, в които е било посочено, че МПС се използват за управление и администриране на собствени недвижими имоти.

За да констатира гореизложеното от органите по приходите е било установено, следното:

1. От дружеството жалбоподател „КРЕСТ КОМ“ ЕООД са извършени продажби на МПС на стойност значителна по-ниска от пазарната им цена за 2016 г. и 2019г.

- 2.1. Ревизираното дружество е отдавало под наем два мотоциклета „К.“ на дружеството „РУНИТЕКС“ ЕООД, въз основа на сключен договор за наем от 01.12.2015г. за сумата от 1 400.00 лв. без ДДС като за мотоциклетите са начислявани разходи за амортизации от дружеството. Същите са били въведени в експлоатация на дата 01.12.2015г. При ревизията е установено, че последният фактуриран наем е бил за м. 02.2017г., а амортизации от дружеството са били начислявани за целият ревизиран период, като органите по приходите констатирали, че с оглед изискванията на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО данъчни амортизации е следвало да се начисляват до 01.03.2018г. За другите МПС също са били начислявани амортизации от дружеството, но органите по приходите приели, че не са се използвали за стопанската дейност на дружеството и с РА са били извършени корекции на отчетените разходи за амортизации по години, а именно: за 2016г. в общ размер на 6 027.52 лв., от които 3 040.00 лв. за апаратура за озвучаване и 2 987.52 лв. за МПС; за 2017г. - 2 987.52 лв.; за 2018г. - 5 454.90 лв. (750.00 лв. за МПС и 4 704.90 лв. за мотоциклетите) и за 2019г. - 5 204.72 лв. (500.00 лв. за МПС-та и 4 704.72 лв. за мотоциклетите).

2. 2 От ревизиращите органи било установено, че във връзка с отдаваните под наем мотоциклети „К.“ са издадени броя 8 фактури, описани на стр. 14 от РД, с които е бил фактуриран наем за 9 месеца за периодите от 01.01.2016г. до 28.02.2017г., като за месеците от м. 09 до м. 12.2016г., вкл. и м. 01.2017г. не е имало издадени фактури за наем и за тези периоди не са

отчетени приходи от наем. При така установеното органите по приходите приели, че на осн чл. 78 от ЗКПО, следва да се увеличи декларираният финансов резултат с неотчетените приходи от наем със сумата от 5 600.00 лв. за 2016г. (4 м. х 1 400.00 лв.) и със сумата от 1 400.00 лв. за 2017г.

2.3. В хода на ревизията е било установено и, че за 2016г. са отчетени разходи в размер на 44 687.21 лв., а за 2017г. в размер на 16 150.71 лв. за гориво-смазочни материали на МПС, за които органите по приходите установили, че не са използвани за стопанската дейност на дружеството, поради което на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО разходите не са били признати за данъчни цели.

2.4. На следващо място е установено, че за 2016г. дружеството е било отчело разходи в размер на 702.54 лв., за 2017г. в размер на 1 405.08 лв. за застраховка „Автокаска“ на МПС, за които е било прието, че не са използвани за дейността на дружеството и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен декларираният финансов резултат за 2016г. и 2017г. с размера на тези разходи.

2.5. При проверката органите по приходите констатирали, че за 2016г. и 2017г. от жалбоподателя са отчетени разходи за външни услуги по фактури, издадени от „ЛИЗИНГОВА КЪЩА СОФИЯ ЛИЗИНГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] към ревизираното дружество, с предмет наем за автомобил марка „МИНИ К.“, за който нямало данни, че се използва за стопанската дейност на дружеството и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен декларираният финансов резултат за 2016г. със сумата от 19 926.32 лв., а за 2017г. със сумата от 28 554.98 лв.

3.1. От органите по приходите в хода на ревизията е било установено и, че дружеството „КРЕСТ КОМ“ ЕООД е предоставило заем с договор за паричен заем от 24.09.2007г. за сумата в размер на 300 000.00 лв. на Д. С. за срок от 5 години. В чл. 9, ал. 1 от договора е било уговорено, че се дължи лихва в размер на законната лихва за съответния период на забава. Заемът е бил осчетоводен по сметка 225 „Предоставени дългосрочни заеми в лева“, но не били отчетени приходи от лихви по него.

За да бъдат определени и отчетени лихвите от приходите, служителите на приходната администрация възложили експертиза с акт за възлагане на експертиза с № P2222-020002476-01-01 от 02.11.2020г. на лицензиран оценител да определи пазарната стойност на прихода от лихвите, за което е била изготвена експертна оценка с вх. № 24-00-789#12 от 23.11.2020г., с която е била определена пазарната стойност на приходите от лихвите за периодите от 2016г. до 2018г., при лихвен процент 10.59 % като били посочени горна и долна граница на пазарните стойности за трите години. Органите по приходите приели долната граница на пазарната стойност на прихода от лихви: за 2016г. в размер на 32 281.20 лв., за 2017г. в размер на 32 193.00 лв. и за 2018г. в размер на 32 193.00 лв., поради което на основание чл. 78 от ЗКПО увеличили декларираният финансов резултат с приходите от лихви, които е следвало да бъдат отчитани текущо през съответната година.

3.2. На следващо мястото от органите по приходите било установено е, че „КРЕСТ КОМ“ ЕООД е отписало вземанията си по договори за заем, сключени през 2007г. с Д. С. й „КРЕСТ БИЛДИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] отчетени по сметка 609, като приели, че ревизираното дружество, в качеството си на наемодател е следвало да предприеме действия за обезпечаването на бъдещите си вземания, но това не е било направено, тъй като от дружеството не са били предоставени напомнителни писма до клиентите й др. документи, удостоверяващи, че кредиторът е предявил вземането си и е предприел всички законови средства по събирането му, поради което е прието, че е отклонение от данъчно облагане и на основание чл. 16, ал. 1 и чл. 78 от ЗКПО е увеличен декларираният финансов резултат със сумите на отписаните вземания през 2019г. по договорите за заем.

4. В хода на ревизията е извършена проверка относно притежаваните от дружеството недвижими имоти и тяхната експлоатация, при която е било установено, че:

Магазин за хранителни стоки находящ се в [населено място], [улица], с площ от 196.34 кв. м., придобит с Нотариален акт № 155, Т. първи, рег. №5637 от 27.05.2008г. се отдава под наем със договори, както следва:

- от 05.11.2015г. на дружество „С ЕНД С 2015“ ООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 3 000.00 евро без ДДС;
- от 14.07.2016г. на дружество „НЕКТАР НАТУРА“ ООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 3 000.00 евро без ДДС;
- от 15.02.2017г. на дружество „О ХАРА БЪЛГАРИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 3 000.00 евро без ДДС;
- от 01.10.2017г. на дружество „ГОУСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 2 000.00 евро без ДДС/или 3 911.66 лв.;
- от 10.09.2018г. на дружество „РАГАЦИ-БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 1 000.00 лв. с ДДС.

Също така при прегледа на е било установено, че жалбоподателя за периодите от 10.09.2018г. до 31.12.2019г. е отчело разходи за ел. енергия в размер на 17 024.11 лв. без ДДС по фактури, издадени от „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ АД, а е префактурирало разходи за ел. енергия на наемателя „РАТАЦИ-БГ“ ЕООД в размер на 6 666.67 лв. без ДДС, поради което на основание чл. 78 от ЗКПО е увеличен декларираният финансов резултат за 2018г. със сумата от 10 357.44 лв. представляваща приходи от нефактурирана ел. енергия на наемателя.

На следващо място е установено, че дружеството притежава й двуетажна масивна сграда от 207 кв.м. и гараж в село. М., област С. придобити на 23.03.2012г., за които е било констатирано, че имотите не са се използвали за стопанската дейност на дружеството и не е следвало да се начисляват амортизации, поради което на основание чл. 59, ал. 1 от ЗКПО е извършена корекция на декларираните финансови резултати с отчетените разходи за амортизации за 2016г., 2017г., 2018г. й

2019г. в размер на 2 114.52 лв. годишно на масивната сграда и в размер на 321.24 лв. годишно на гаража.

За апартамент А8 с площ от 97.17 кв. м. и паркоместа с № 17 и с № 18, находящи се в [населено място], [улица] е било установено, че в предходното ревизионното производство, приключило с Ревизионен акт № Р-22221016007235-091-001 от 14.09.2017г. е било доказано, че апартаментът не е използван за стопанската дейност на дружеството, а в него през 2015г. и 2016г. е живял синът на управителя на дружеството - Л. С.. През 2017г. и 2018г., апартаментът е бил предоставен под наем на „ВИТОС АРГО“ ЕООД, а през 2019г. на В. М. И..

Органите по приходите, за да определят пазарната цена на наема на основание чл. 60, ал. 1 от ДОПК са възложили експертиза с Акт за възлагане на експертиза № Р-22221016007235-01-001 от 23.03.2017г. като в заключението на оценителя за пазарната цена на наема на апартамент А8 е посочен размер - 7 882.00 лв. без ДДС. Поради което на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е увеличен декларираният финансов резултат за 2016 г. със сумата от 7 882.00 лв.

6. На следващо място от органите на приходната администрация е установено, че дружеството е завело в сметка 206 закупени активи (арка, два телевизора „П.“, видеоприемник и музикална система) за които нямало доказателства, че са въведени в експлоатация и са използвани за стопанската му дейност, поради което е била извършена корекция на декларирания финансов резултат по реда на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО с непризнатите разходи за амортизации за 2016 г. в размер на 324.98 лв., за 2017г. в размер на 556.81 лв., за 2018г. в размер на 849.72 лв. и за 2019г. в размер на 849.72 лв.

7. На последно място в хода на ревизията е било установено, че „КРЕСТ КОМ“ ЕООД е отчело разходи по фактури, издадени от „ТОВЕР ТРУП“ ЕООД с предмет СМР и от „СТРОЙ БИЛД КЪМПАНИИ“ ЕООД с предмет климатици, подробно описани в РД. На доставчиците са били извършени насрещни проверки, съставени са били протоколи по реда на чл. 50 ДОПК, съгласно които не са били представени доказателства за реално извършени доставки на СМР и климатици, и въз основа на тези констатации от ревизиращите органи не са признати отчетените разходи за амортизации по процесите фактури, издадени от доставчиците.

За извършените доставки и начисленият данък по ЗДДС, органите на приходната администрация установили, че дружеството жалбоподател е упражнило право на данъчен кредит по 4 фактури, издадени от „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД в размер на 6 018.00 лв., по 2 фактури, издадени от „СТРОЙ БИЛД КЪМПАНИИ“ ЕООД в размер на 3 052.56 лв., по фактури издадени от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД и „ЕМ КОМПЛЕКТ СЕРВИЗ“ ООД подробно описани в РД; по 9 фактури, издадени от „ЛИЗИНГОВА КЪЩА СОФИЯ ЛИЗИНГ“ ЕАД в размер на 5 923.44 лв., като е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС.

При така констатираното от органите по приходите е издаден РА, въз основа на обективизираното в РД като са установени допълнителни задължения по ЗДДС в резултат на доначислен ДДС и отказан данъчен кредит в общ размер на 25188.89 лв., ведно със съответните лихви в размер на 9128.58 лв., както и допълнително установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 23 503.74 лв. и съответните лихви в размер на 6 676.91 лв. Ревизионният акт е връчен на дружеството жалбоподател на 11.03.2021г.

Същият е обжалван по административен път и с Решение № 1286 от 23.08.2021г. на заместник директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, е потвърден Ревизионен акт № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията в частта на установени резултати по ЗКПО за периодите от 2016г. до 2019г. и по ЗДДС за периодите от 01.09.2016г. до 31.07.2017г., м. 10.2017г., от 01.03.2019г. до 31.07.2019г., от 01.10.2019г. до 31.12.2019г.

Ревизионният акт, потвърден с решение на зам. директора на ОДОП е обжалван по съдебен ред пред Административен съд София – град като на осн. чл.160, ал.1 от ДОПК, съдът е отхвърлил жалбата на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г., потвърден с Решение № 1286 от 23.08.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в частта, в която са установени допълнително задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 2016г. до 2019г. в общ размер на 23503.74 лева и съответните лихви в размер на 6 676.91 лева и задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.09.2016г. до 31.07.2017г., м. 10.2017г., от 01.03.2019г. до 31.07.2019г., от 01.10.2019г. до 31.12.2019г., в общ размер на 25188.89 лева и съответните лихви в размер на 9128.28 лева.

С Решение № 8070 от 24.07.2023г. на Върховен административен съд по адм. дело № 9637/2022г. по описа на съда отменя Решение № 5106 от 27.07.2022г. по адм. дело № 9858/2021г. по описа на Административен съд - София град в частта, в която са установени допълнително задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 2016г. до 2019г. в общ размер на 23503.74 лева и съответните лихви в размер на 6676. 91 лева като връща делото на друг състав за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

На следващо място отменя Решение № 5106 от 27.07.2022г. по адм. дело № 9858/2021г. по описа на Административен съд - София град в частта, относно отказан данъчен кредит в размер на в размер на 6018.00 по фактури № 531 от 04.10.2017г., № 536 от 05.10.2017г., № 537 от 05.10.2017г. и № 547 от 09.10.2017г., издадени от „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД, както и в размер на 3052.56 лева по фактура № [ЕГН] от 04.10.2017г. и фактура № [ЕГН] от 09.10.2017 г., издадени от „СТРОЙ

БИЛД КЪМПАНИ“ ЕООД, както и в частта на доначисления ДДС в общ размер на 1400 лева във връзка с неиздадени фактури за наем към „РУНИТЕКС“ ЕООД за д.п. м.09, м.10, м. 11 и м.12.2016г. и м. 01.2017г., като вместо него постановява – отмяна на Ревизионен акт № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г. в тази му част. Остава в сила решението в останалата му част.

В мотивите си В. съд, при връщане на делото за разглеждане от нов състав е указал съдът да обсъди по какъв метод са определени пазарните стойности на автомобилите и дали избраният метод е някой от разписаните в Наредба № Н - 9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, издадена от министъра на финансите. „ В двете оценки е отразено, че е използван методът на сравнимите неконтролирани цени, но конкретен анализ дали действително е приложен този метод / съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредбата/ не е извършен от решаващия съд.“ На второ място касационната инстанция е указала на съда да извърши анализ на констатациите на вещото лице по изготвената в хода на ревизията експертна оценка и да формира собствени мотиви дали пазарната лихва по процесния договор за заем е определена от приходните органи по някой от методите, разписани в Наредбата, като при необходимост да бъде назначена съдебно-оценителна експертиза. В заключение е изложено „При новото разглеждане новият състав е обвързан с мотивите на настоящата касационна инстанция, развити по-горе досежно законосъобразността или не на РА относно извършените корекции на ФР за съответните години, но дължи самостоятелна преценка на всички доказателства по делото и формиране на краен извод за законосъобразност или не на РА относно задълженията за корпоративен данък за отделните данъчни години. В тази връзка за изясняване на спорният въпрос какъв е размерът на задълженията за корпоративен данък за 2016г., 2017г., 2018г. и респ. размерът на данъчната загуба за 2019г. е необходимо назначаването на допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, която да вземе предвид и увеличенията/намаленията на ФР, признати за законосъобразни или не с настоящото съдебно решение, включително и вещото лице да работи с варианти на изчисление.“

ВАС е приел за правилно решението на първоинстанционния съд в частта по ЗКПО по отношение на:

1. „Решението в частта на приетия за материално законосъобразен РА относно корекцията на отчетени разходи по амортизации по години, както следва: за 2016г. в общ размер на 6027.52 лева (3040.00 лева за апаратура за озвучаване и 2987.52 за МПС); за 2017г. в размер на 2 987.52 лева; за 2018г. в общ размер на 5454.90 лева (750.00 лева за МПС и 4704.90 лева за мотоциклетите „К.“) и за 2019 г. – 5 204.72 лева (500.00 лева за МПС и 4704.72 лева за мотоциклети „К.“), в частта на увеличението на ФР на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО с непризнатите разходи в размер на 44687.21 лева за 2016г. и 16150.71 лева за 2017г. за гориво-смазочни

материали на МПС, в частта на увеличението на ФР за 2016г. и 2017г. на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО със суми в размер на 702.54 лева и 1405.08 лева относно застраховка „Автокаска“ и относно увеличението на ФР за 2016 г. и 2017 г. на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО със суми в размер на 19926.32 лева и 28554.98 лева, представляващи разходи за външни услуги по фактури, издадени от „Лизингова къща София Лизинг“ ЕАД.

2. приетия за материално законосъобразен РА в частта на извършеното увеличение на декларирания ФР за 2019г. със сумите по отписани вземания по двата договора за заем, сключени през 2007г. с Д. С. и с „КРЕСТ БИЛДИНГ“ ЕООД на основание чл. 78, във вр. чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

3. относно формирания извод за законосъобразност на РА за корекция на декларирания ФР по реда на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО с непризнатите разходи за амортизации, както следва за 2016г. - 324.98 лева, за 2017г. - 556.81 лева, за 2018г. - 849.72 лева и за 2019г. - 849.72 лева.

4. относно увеличението на ФР за 2019г. със сумата от 10 357.44 лева, представляващи приходи от нефактурирана ел. енергия на наемателя „РАГАЦИ БГ“ ЕООД.

5. относно приетия за законосъобразен РА за извършеното намаление на ФР за годишните данъчни амортизации за сграда и гараж за 2016 г., 2017г., 2018г. и 2019г. Както и в частта по ЗДДС по отношение на:

1. приетия от съда за законосъобразен РА относно отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 293.44 лева по 9 бр. фактури, издадени от „ЛИЗИНГОВА КЪЩА СОФИЯ ЛИЗИНГ“ ЕАД с предмет - наем на лек автомобил „МИНИ К.“, както и относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет - горива и смазочни материали, издадени от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД и „ЕМ КОМПЛЕКТ СЕРВИЗ“ ООД.

2. относно приетия за законосъобразен РА в частта на начислен ДДС в размер на 2 071.49 лева. – не издадени фактури м. 03 – м. 07 и м. 10 – м. 12.2019г. и не е начислен ДДС.

ВАС е приел за неправилно решението на първоинстанционния съд и го е отменил в частта по ЗКПО по отношение на:

1. приетият за законосъобразен РА, в частта относно увеличението на ФР за 2016г. и 2017г. със сумите съответно от 5 600 лева и 1 400 лева във връзка с неотчетени приходи от наем на 2 бр. мотоциклети „К.“ по договор от 01.12.2015г. с „РУНИТЕКС“ ЕООД на основание чл. 78, във вр. чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

2. приетия за законосъобразен РА относно увеличението на ФР със сумата от 7 882.00 лева за 2016г.

3. формирания извод за законосъобразност за извършената корекция на ФР във връзка с отчетените разходи за амортизации по сметка 203 за получени СМР (по фактурите, издадени от „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД) и по сметка 206 за придобити 2 бр. климатици (по фактурите, издадени от „СТРОЙ БИЛД КЪМПАНИ“ ЕООД).

В частта по ЗДДС:

1. относно извършеното доначисляване на ДДС в общ размер на 1 400.00 лева ( по 280 лева за пет месеца), във връзка с отдаване на наем на мотоциклет „К.“ по договор за наем с „РУНИТЕКС“ от 01.12.2015 г.
2. относно отказаното за м. 10.2017г., право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 018.00 лева по 4 бр. фактури, издадени от „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД с предмет - услуга по договор.
3. относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 052. 56 лева по 2 бр. фактури, издадени от „СТРОЙ БИЛД КЪМПАНИ“ ЕООД с предмет- доставка и монтаж на климатици.

По делото в настоящото производство е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза от вещо лице Ю. Г. Я. по молба на жалбоподателя. В заключение вещото лице е посочило годишния финансов резултат на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД при спазване на указанията дадени от ВАС с Решение № 8070 от 24.07.2023г. за периода:

- 2016г. при признаване като правилни изводите на ревизиращите органи относно увеличението на ДФР със сумата от 65 316.07 лв., представляващи отчетени разходи, несвързани с дейността на дружеството, както и намаленията от непризнатата амортизация на ДМА, при приспадане на загуби от минали периоди до размера на данъчната печалба, данъчният финансов резултат (ДФР) за посочения период би бил 0.00 лв., респективно корпоративният - 0.00 лв.
- 2017г. при признаване като правилни изводите на ревизиращите органи относно увеличението на ДФР със сумата от 46 110.77 лв. на жалбоподателя за посочения период би бил 0.00 лв., респективно корпоративният данък - 0.00 лв.
- 2018г. при признаване като правилни изводите на ревизиращите органи относно намаленията от непризнатата амортизация на ДМА, при приспадане на загуби от минали периоди до пълния им размер, данъчният финансов резултат за посочения период би бил данъчна печалба в размер на 47 946.89 лв., респективно корпоративният данък - в размер на 4 794.69 лв., и лихви за просрочие в размер на 943.03 лв.
- 2019г. признаване като правилни изводите на ревизиращите органи относно увеличението на ДФР със сумата от 10 357.44 лв., представляващи отчетени разходи по непрефактурирани консумативи (ел. енергия) и разходите по отписани вземания по заем в размер на 685 138.84 лв., както и намаленията от непризнатата амортизация на ДМА, ДФР на жалбоподателя за посочения период би бил данъчна загуба в размер на 16 820.73 лв.

Като втори вариант за определяне размерът на задълженията за корпоративен данък и лихви за просрочие на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за 2016г., 2017г., 2018г. и респ. размерът на данъчната загуба за 2019 г. при цялостно уважаване на жалбата срещу обжалвания РА, вещото лице е посочило, че за 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г.

съгласно ГФР на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД размерът на задълженията за корпоративен данък и лихви за просрочие е 0.00 лв.

По делото е назначена и оспорена от ответника съдебно-счетоводно експертиза от вещото лице А. Д. Ф. – П. със задача във връзка с извършеното с РА преобразуване на финансовия резултат по ЗКПО за 2016г. и 2019г., с разликата между продажната и определена от НАП пазарна цена на продадени от жалбоподателя моторни превозни средства със съдебно-оценителна експертиза, да определи пазарната цена на продадените от жалбоподателя МПС, за които е извършено преобразуването, изчислена по Метода на сравнимите неконтролирани цени. Вещото лице е дало заключение, че пазарната стойност на товарен автомобил марка и модел „М. 518 ЦДИ С.“ към датата на продажба - 31.08.2016г. е изчислена на 2 452.00 лв.; за ремарке за лек автомобил марка „РОЛЕГО АХАЛУ 27РР“ към датата на продажба - 31.08.2016г. е изчислена на 2 040.00 лв., на лек автомобил марка и модел „А. 8Л“ към датата на продажба - 22.03.2016 г. е изчислена на 5 498.00 лв. В съдебно заседание е уточнено, че цената на всеки един обект е определена от цена на автомобил със сходна характеристика, на което е даден коефициент за инфлация, въз основа на който е определена цена към датата на оценката на автомобилите като не е правен опит да бъдат намери сходни автомобили към 2016г., тъй като „в сайтовете няма за 2016г. и 2019г., а има към днешна дата“.

На осн. чл.201 от ГПК ответникът е изискал да се назначи допълнителна тройна съдебно-оценителна експертиза, която да установи пазарните цени към датата на продажбите на МПС-та. С Определение съдът е допуснал изготвянето на допълнителна тройна оценителна експертиза.

По делото е приета, не оспорена от страните тройна автотехническа експертиза от вещите лица – инж. А. Д. А., инж. Х. И. С. и инж. Д. К. Д., в която е определена пазарната стойност на „М. 518 ЦДИ С.“ към дата 31.08.2016г. в размер на 14 250 лв.; на ППС ремарке за превозване на автомобили марка и модел „РОЛЕГО АХАЛУ 27 РР“ към дата 31.08.2016г. в размер на 4 750 лв.; лек автомобил марка и модел „А. А8 Л К.“ към дата 23.03.2016г. в размер на 27 550 лв. и „ТОЙОТА Л. К.“ към дата 17.04.2019г. в размер на размер на 14 250 лв.

По делото е изготвена и съдебно - оценителна експертиза от вещото лице Н. М. Г. със задача да се определи размерът на пазарната лихва по сключения договор за заем между „КРЕСТ КОМ“ ЕООД и Д. С., като при изчисляване на пазарния лихвен процент да бъдат спазени изискванията на Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. В заключението си вещото лице е посочило, че 2016г. лихвеният процент е 6.48%, за 2017г. е 5,14% и за 2018г. 5,30 % при общи пазарни условия (Н./МНВ%). Във вторият вариант при съпоставими сравними сделки е констатирано, че 2016г. е 5,05 %, за 2017г. е 4,14 % и за 2018г. 3,61 %. В третият вариант при пазарна лихва „AVERAGE“ е изложено, че за 2016г. е 5,77 %, за 2017г. е 4,64 % и за 2018г. 4,46

%.

По делото е изготвена и съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице А. Д. Ф. – П., не оспорена от страните по делото, като в заключението си вещото лице е констатирано, че не е извършено плащане на лихви по сключения договор за заем, както и, че не е извършено осчетоводяване на лихвите по сключения договор за заем, защото няма плащане на лихви вкл., приход от лихви по договора за заем за всяка една от годините не е формиран, защото не са плащани такива.

Поставена е и задача да се изчисли размерът на задълженията за корпоративен данък и лихви за просрочие на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД за 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г., като се вземат предвид увеличенията/намаленията на ФР, признати в мотивите на Решение на ВАС с № 8070 от 24.07.2023г., като се вземат предвид резултатите от изготвените съдебно-оценителна експертиза на пазарната лихва по сключения договор за заем между „КРЕСТ КОМ“ ЕООД и Д. С. и заключенията по изготвените по адм. дело № 7306/2023 г. на АССГ, 79-ти състав, съдебно-счетоводни експертизи за определените пазарни оценки на товарен автомобил „М. 518 ЦДИ С.“, Ремарке марка „Р. А. 27PP“, лек автомобил марка „А. 8Л“ и лек автомобил марка „ТОЙОТА Л. К.“ като съобрази, варианти на експертизата в следните хипотези:

- Вариант 1 - като се вземат предвид увеличенията/намаленията на ФР, признати в мотивите на Решение на ВАС № 8070 от 24.07.2023г. пазарният лихвен процент по СОЕ и съответните пазарни оценки по ССЕ за превозните средства.
- Вариант 2 - като се вземат предвид увеличенията/намаленията на ФР, признати в мотивите на Решение на ВАС № 8070 от 24.07.2023г., пазарният лихвен процент по СОЕ и декларираният и внесен данък за МПС от дружеството и
- Вариант 3 - като се вземат предвид увеличенията/намаленията на ФР, признати в мотивите на Решение на ВАС № 8070 от 24.07.2023г., декларираните от дружеството приходи от лихви по заем и съответните пазарни оценки по съдебно-счетоводните експертизи за превозните средства.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

При новото разглеждане на делото жалбоподателят не изложи нови твърдения.

**Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения Ревизионен акт, на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, във вр. с**

## **§2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното:**

С жалбата се обжалва акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 1286 от 23.08.2021г. на зам. директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите е връчено на жалбоподателя по електронен път на 25.08.2021г. Жалбата е подадена до съда, чрез административния орган на 08.09.2021г., видно от поставения върху същата вх. № 53-04-716, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

### **Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, поради следното:**

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г., издаден от Ф. Й. на длъжност началник сектор - възложил ревизията и Т. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1286 от 23.08.2021г. на зам. директора на дирекция ОДОП - [населено място] в частта, за установени допълнително задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 2016г. до 2019г. в общ размер на 23 503.74 лева и съответните лихви в размер на 6 676.91 лв. Няма спор по допустимостта на жалба – подаването ѝ в срок, от надлежна страна и след изчерпване на административен ред.

Безспорно е и издаването на обжалвания РА от компетентни органи в ТД на НАП – С., с приложени доказателства за валидни електронни подписи, в съответната форма, при спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения-такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Р. орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В срока по 117, ал. 5 ДОПК не е подадено възражение срещу РД. В хода на проведното се ревизионно производство е осигурено участието на жалбоподателя, като му е дадена възможност за представяне на доказателства и писмени документи, а връчването на РД, РА и съответно решението, с което този ревизионен акт е потвърден, са извършени при спазването на процесуалните правила, предвидени в ДОПК.

Ревизията е приключила в срока по чл. 114, ал. 2 от ДОПК. РД е

съставен от ревизиращите органи на 04.01.2021г., в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК. РД съдържа предвидените в чл. 117, ал. 2 от ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. В хода на ревизията, органите по приходите са попълнили преписката с необходимите доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства. Съответно спазен е и срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт.

При изследване на материалната законосъобразност съдът съобрази следното:

В разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е посочено, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

В ДР на ЗКПО, в т. 14, § 1 законодателят е определил, че „пазарна цена“ е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на ДОПК, а именно сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани.

Като в § 1, т. 10 от ДР ДОПК са изрично определени методите за определяне на пазарните цени: а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; б) методът на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; в) методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; г) методът на транзакционната нетна печалба и д) методът на разпределената печалба. Редът и начинът за прилагане на методите се определят с Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени на Министъра на финансите (Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. /Наредба).

Съгласно нормата на чл. 7 от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за определянето на пазарните цени се използват методът на сравнимите неконтролирани цени, методът на пазарните цени или методът на увеличената стойност, като в чл. 8, ал. 1 е посочено, че методът на сравнимите неконтролирани цени се прилага, когато е налице сходство в характеристиката на продукта или услугата - предмет на контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка.

Ревизиращите органи са приели, че пазарната цена на вещта следва да се определи

на база заключението на вещото лице по назначената в хода на ревизията експертиза, за което е посочено, че са използвали метода на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, а именно метода на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци като е извършено увеличението от ревизиращите органи на финансовия резултат със сумата от 60 100.00 лева за 2016г. и 11 000.00 лева за 2019г. за приети неотчетени приходи от продажба на МПС-та (продадени на стойност значително по-ниска от пазарната им цената).

С Експертизата по акт за възлагане № Р-22002218000077-01-002 от 02.02.2018г. е определена пазарна цена за всеки от един автомобилите към датата на продажба им, както следва: товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , марка и модел „М. 518 ЦДИ С.“ - 49 560.00 лв. с ДДС, заедно с монтирано в него озвучаване за 3 040.00 лв., закупен на 28.01.2008г. за 89 968.18 лв. и продаден на 31.08.2016г. за 2 400.00 лв. с включен ДДС; 3 600.00 лв. с ДДС за ремарке с рег. [рег.номер на МПС] марка „Р. А. 27 РР“, закупено на 05.01.2007г. за 9 779.15 лв. и продадено на 31.08.2016г. за 2 400.00 лв., с включен ДДС и лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] марка и модел „А. 8 Л“ - 29 760.00 лв. закупен на 07.12.2015г. за 20 000.00 лв., продаден на 23.03.2016г. за 6 000.00 лв. с включен ДДС.

За лек автомобил марка „ТОЙОТА Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] закупен на 13.01.2014г. въз основа на Експертиза по акт за възлагане № Р-22221020002476-01-002 от 02.11.2020г. от органите по приходите е установена разлика от 11 000.00 лв. между пазарната му цена и цената, по която е продаден. В заключението на експерта е посочено, че за автомобила е определена пазарна цена в горна граница - 17 700.00 лв. и долна граница в размер на 13 500.00 лв. като е използван методът на сравнимите неконтролируеми цени. Органите по приходите са приели за долната граница от 13 500.00 лв. за пазарна цена на автомобила, продаден 2019г. за сумата от 2 500.00 лв.

В настоящото съдебно производство са назначени два броя експертизи за определяне на пазарната стойност на горепосочените автомобили, едната от които е тройна автотехническа експертиза от вещите лица – инж. А. Д. А., инж. Х. И. С. и инж. Д. К. Д., в която е определена пазарната стойност на процесните МПС, както следва: за „М. 518 ЦДИ С.“ към дата 31.08.2016г. в размер на 14 250 лв.; на ППС ремарке за превозване на автомобили марка и модел „РОЛЕГО АХАЛУ 27 РР“ към дата 31.08.2016г. в размер на 4 750 лв.; за лек автомобил марка и модел „А. А8 Л К.“ към дата 23.03.2016г. в размер на 27 550 лв. и „ТОЙОТА Л. К.“ към дата 17.04.2019г. в размер на размер на 14 250 лв. За изготвяне на заключението си вещите лица са използвани каталог S. 04/16 и 02/16г. и 01/2016г., както и актуални броеве на вестник mobile.bg - специализиран в предлагането на моторни превозни средства в бр. 8, бр. 11, бр. 13, бр. 15, бр. 16, бр. 19, бр. 27, бр. 31, бр. 35, бр. 36, бр. 39 от 2016 г. и бр. 119, бр. 118, бр. 117 от 2020г. като въз основа на тях е определена офертна цена, която е намалена с 5 процента за да бъде получена

пазарната стойност на всеки един от автомобилите.

Методът на сравнимите неконтролирани цени е уреден в чл. 18 и сл. от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. като при този метод, пазарната цена по неконтролираната сделка се получава след съпоставка с цената за продукти или услуги по съпоставима сделка, осъществена при съпоставими условия. За целите на този метод неконтролираната сделка е съпоставима, ако се установи, че: 1. различията между сравняваните сделки или между лицата, участващи в тях, не влияят съществено върху цената при пазарни условия; или 2. могат да се извършат корекции по чл. 11 от наредбата. Разглежданият метод се прилага, когато са налице съпоставими сделки с продукти или услуги, осъществявани между свързаното лице и независими лица; или съпоставими сделки с продукти или услуги, осъществявани между независими лица.

И в двете експертизи, съдът приема, че експертите са използвали методът на сравнимите неконтролирани цени, съгласно Наредбата като определянето на пазарната стойност на автомобилите в ревизионното производство е извършено след проведени разговори със собственици на автокъщи и проучвания в списания за автомобили втора ръка - „Автокъщи“, „Автотруд“, „Автопазар“, извлечения от аналози на автомобили, които са със същата година на производство, в движение и без информация за недостатъци и необходимост от ремонти, посочени са и показатели за няколко броя автомобила от всеки вид, за да бъдат съпоставими, т.е. направено е проучване въз основа на исторически данни по отношение на пазарната стойност на аналогични на процесните автомобили, както и при изчисленията са направени корекции с коефициенти, отразяващи степен на отклонения, в резултат на което са изчислени пазарни цени на конкретните автомобили, а становището в тройната експертизата назначена в съдебното производство е изготвено въз основа на индивидуализиращите данни по справка на всеки един от автомобилите по VIN code, съпоставянето му с автомобили по каталози Ш., чрез който може да бъде получена обективна оценка на всеки автомобил. Ноторно известно е, че този вид каталози се използват от различни институции - застрахователни, банкови, както и от автомобилни дилъри за определяне на пазарната стойност на автомобил, или пък за определяне на остатъчната му стойност. Също така е извършено и проучване на сходни автомобили в актуални вестници, специализирани в предлагането на моторни превозни средства за определяне на цени на автомобили за сравнителен анализ, като е изпълнено изискването да е налице е сходство в характеристиката на продукта. Въз основа на анализиранияте автомобили и за получаване на пазарната цена на всеки един от автомобилите, от експертите офертната цена е намалена с 5%. Въз основа на по – горе изложеното, съдът приема че е налице съпоставка на цените на автомобилите при съпоставими условия.

В тази връзка и предвид установените различия между изводите дадени в

производството пред административния орган и в съдебно производство, експертни заключения, съдът следва да отбележи:

Безспорно, по силата на чл. 171, ал.1, изр. първо от АПК доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. Текстът на ал. 2 на посочената разпоредба предвижда, че по искане на страните, съдът може да събира и нови доказателства, допустими по Гражданския процесуален кодекс. Вещи лица, оглед или освидетелстване, той може да назначава и служебно.

При разлика между доказателствата събрани в производството пред съда и тези в административното производство, предимство имат доказателствата събрани в рамките на съдебното дирене, тъй като в рамките на този процес страните имат право при равно участие – да отправят свои доказателствени искания, да представят доказателства, да оспорват представени от другата страна доказателства и в частност – да оспорят заключението на вещото лице, ако считат, че същото е непълно, неточно и прочее.

Предвид горното и като съобрази, че при изготвянето на тройната автотехническа експертиза, като за пълнота следва да бъде отбелязано, че тя е изготвена от трима инженери в областта е определена пазарната цена, като е използван метода на сравнимите неконтролирани цени, съобразно и приложимият чл. 3, т. 1 от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, приложим съобразно § 1, т. 10 от ДР на ДОПК и чл. 16 ал. 1 от ЗКПО, заключението е изготвено по начин, осигуряващ висока степен на съпоставимост на цените и в този смисъл изчислението е извършено съобразно приложимата нормативна база, поради което съдът кредитира именно това заключение, от което следва, че е налице и отклонение на данъчното облагане по см. на чл.16, ал. 1 от ЗКПО, а именно продажната цена на автомобилите, отразена в счетоводните регистри на дружеството, не съответства на пазарната, поради което и правилно при ревизията е извършено преобразуване на декларирания финансов резултат на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

Съдът не кредитира заключението по съдебно-счетоводна експертиза изготвена от вещото лице А. Д. Ф. – П., тъй като същото до голяма степен е изготвено въз основа на приемо-предавателните протоколи, в които са описани състоянията на всеки един от автомобилите, изчерпателно описани и в констативно-съобразителната част на съдебно-счетоводната експертиза, тъй като в ревизионното производство, същите не са били представени, което е отбелязано и в експертната оценка от 2018г., - „по време на разговора със собственика на „КРЕСТ КОМ“ ООД г-н Г. С. от негова страна не са уточнени: изминат пробег, екстри, технически неизправности или забележки на същите към датата на продажбата“.

По отношение на начислените в РА лихви за 2016г., 2017г. и 2018г. въз основа на договор за заем 2004г., съдът съобрази следното:

На 24.07.2007г. между ревизираното дружество в качеството му на заемодател и Д. Г. С. – заемател е сключен договор за паричен заем, с който в т. 1 - Основни положения, в чл. 1 е посочено, че заемодателят се задължава да предаде в собственост на заемателя сумата от 300 000.00 лева, а заемателя се задължава да върне заемната сума. В т. 3 - Отговорност в чл. 9 (1) е посочено, че заемателят дължи лихва за просрочие в размер на законната лихва за съответния период на забава.

При извършената ревизия приходните органи констатирали, че заемът е осчетоводен по сметка 225 „Предоставени дългосрочни заеми в лева“, без да са отчетени приходи от лихви по него и приели, че са изпълнени изискванията на СС 18 за признаване на приход от лихви по договора за заем, като с експертна оценка с вх. № 24-00-789# 12 от 23.11.2020г., въз основа на метод, регламентиран в §1, т. 10 от ДР на ДОПК, е определена пазарна стойност на прихода от лихви за периодите от 2016г. до 2018г., при лихвен процент 10.59 %. Органите по приходите приели долната граница на пазарната стойност на прихода от лихви за 2016г. - 32 281.20 лв., за 2017г. - 32 193.00 лв. и за 2018г. - 32 193.00 лв.

В жалбата до директора на дирекция ОДОП срещу ревизионния акт, от жалбоподателят са приложени споразумения, протоколи за въвеждане в експлоатация на ДМА и пътни листа. В споразумение от 24.09.2007г., сключено между „КРЕСТ КОМ“ ЕООД и Д. С., в т. 1 страните се споразумяват за следното: страните по договора за паричен заем от 24.09.2007г. сключен между „КРЕСТ КОМ“ ЕООД и Д. С. се споразумяват заемателят да дължи годишна лихва в размер на 6% върху заетата сума за всяка година до окончателното погасяване на заема, която да стане дължима и изискуема от заемателя на 24.09.2014г. и да бъде платена заедно с погасяването на заема, което да стане на 24.09.2014г. в брой или по банков път, с една вноска от 300 000.00 лв. за погасяване на главницата и с една вноска за погасяване на лихвата. След анализ на представените от ревизираното лице счетоводни справки и регистри, органите по приходите са установили, че ревизираното дружество не е отчетло приходи от лихви във връзка с предоставените заеми, с което е нарушило изискванията на Закона за счетоводството и Счетоводен стандарт 18 (СС18) като в решението си зам. директора на ДОДОП не кредитира споразумението, като приема, че е налице безлихвен паричен заем, поради което и въз основа на експертиза е определена пазарна лихва и съгласно чл. 78 от ЗКПО приел, че сумата на приходи от лихви е следвало да бъдат отчетени през текущата година.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 3 от ЗКПО получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, се смята за отклонение от данъчното облагане. А в чл. 16, ал. 1 от с.з., когато една или повече сделки са

сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчният финансов резултат, който би се получил при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. На основание цитираните по-горе законови разпоредби, при определяне на данъчният финансов резултат и по договора за заем следва да се приложат пазарни лихви, които биха били дължими при сключване на обичаен договор за заем.

Съгласно разпоредбите на т. 32, §1 от ДР на ЗКПО „пазарна лихва“ е лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен паричен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, вид, размер и ликвидност на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата.

При изготвяне на експертизата в хода на ревизионното производство, вещото лице е посочило, че е използвало методът на сравнимите неконтролирани цени по Наредбата за определяне на годишната лихва по договора за заем. А съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-9 от 2006г. методът на сравнимите неконтролирани цени съпоставя цената за продукти и услуги по контролирана сделка с цената за продукти или услуги по съпоставима неконтролирана сделка, осъществена при съпоставими условия. За да е съпоставима с контролираната сделка, неконтролираната такава следва да отговаря на поне на едно от двете условия, посочени в алинея втора на чл. 18 от Наредбата, а именно 1. различията между сравняваните сделки или между лицата, участващи в тях, не влияят съществено върху цената при пазарни условия; или 2. могат да се извършат корекции по чл. 11. При извършеният анализ от вещото лице, за да бъде определена долна и горна граница на годишна пазарна лихва в проценти, вещото лице е използвало данни на БНБ за лихвените проценти по депозитите на междубанковия пазар за периода 2007-2015г., както и лихвената статистика за кредити на домакинствата в същият период. За съда, предоставеният паричен заем не може да бъде съпоставим с лихвите по депозитите и кредитите на домакинствата, не са налице съпоставими условия, поради което неправилно е определен и лихвеният процент.

В производството пред настоящата инстанция е изготвена съдебно - оценителна експертиза от експерта Н. М. Г.. Заключение то му се основа на извършено проучване за лихвените нива на банките по неипотечни договори с кредитополучатели - физически лица и юридически лица, информация от публични

данни на БНБ за два вида договори със сравними характеристики - с първоначално определена лихва и с първоначално определен матуритет, които са сравними с изследваните обектите на експертизата.

Вещото лице е използвало два подхода в изчисленията си като в първият е определян като обща индикативна рамка на номиналните лихвени равнища по кредити между различни субекти - по непрецизни методи, които отразяват обща норма на възвръщаемост при сделки, чрез отчитане на общите икономически и пазарни условия, въз основа на който за 2016г. е посочена номинална лихва в размер на 6.48 %, за 2017г. – 5.14% и за 2018г. - 5.30 % .

При вторият подход, изчисленията са извършени по изискванията на Наредба № Н - 9 по метода на сравнимите неконтролирани цени, чрез прилагане на формулите за изчисляване на ефективен лихвен процент на база данните от БНБ, като пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, вид, размер и ликвидност на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата. В уточнение от експерта е посочено, че извадките на БНБ съдържат най-голям брой данни за сравнителни характеристики на сходни услуги/сделки и за целите на поставените задачи, тези данни предоставят „най-неповлияната пазарна информация“ за пазарни заемни отношения, които водят до „постигане на същия икономически резултат“. Определена е номинална лихва в размер на 5.05 % за 2016г.; за 2017г. – 4.14% и за 2018г. - 3.61 % .

Съдът кредитира предоставеното споразумение от 24.09.2007г., сключено между „КРЕСТ КОМ“ ЕООД и Д. С., в което заемателят дължи годишна лихва в размер на 6% върху заетата сума за всяка година до окончателното погасяване на заема, която лихва да стане дължима и изискуема от заемателя на 24.09.2014г. и да бъде платена заедно с погасяването на заема на 24.09.2014г. в брой или по банков път, с една вноска от 300 000.00 лв. за погасяване на главницата и с една вноска за погасяване на лихвата.

Между лихвите изчислени от вещото лице Г. и определената със споразумението разминаването е малозначително, поради което съда приема, че не е налице кредит с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, а още по-малко безлихвен кредит.

Финансовите приходи се дефинират като приходите от лихви и от дялови участия; положителните разлики от операции с финансови инвестиции и инструменти; положителните разлики от промяна на валутни курсове; другите приходи от финансови операции.

Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и

разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗСч, предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред. Разпоредбите на чл. 24, ал. 2 и ал. 3 от с. з. предвиждат, че финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал, а това изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложи в приложимите счетоводни стандарти.

След като в случая е безспорно установено, че заемът е осчетоводен по сметка 225 „Предоставени дългосрочни заеми в лева“, а лихвата е дължима и изискуема от заемателя на 24.09.2014г. и от предоставените документи не е налична информация за заплащането ѝ, от това следва, че не е налице приход по смисъла на цитирания счетоводен стандарт. Касае се за вземане, което е дължимо, но не платено, т.е. към момента дружеството няма икономическа изгода в изчисления размер и не са налице основания за увеличаване на финансовия резултат, съответно на данъчната печалба с тази сума, както и за начисляване на корпоративен данък, във връзка с нея и ревизионният акт в тази му част следва да бъде отменен, тъй като неоснователно на основание чл. 78 от ЗКПО от приходната администрация са преобразувани финансовите резултати за периода 2016г. - 2018г.

С оглед на гореизложеното за определяне на задълженията на жалбоподателя за корпоративен данък и лихви въз основа на изготвената и приложена по делото съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице А. Ф. – П., съдът кредитира и прилага Вариант 3, подвариант Б, при който е изчислен размерът на задълженията за корпоративен данък и лихви за просрочие на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД, за 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г., като се вземат предвид увеличенията/намаленията на финансови резултат, признати в мотивите на Решение на ВАС № 8070 от 24.07.2023г., декларираните от дружеството приходи от лихви по заем и пазарни оценки по тройна съдебно-счетоводната експертиза приета в с.з. от 09.12.2024г. за превозните средства на товарен автомобил „М. 518 ЦДИ С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , ремарке марка „Р. А. У 27 РР“ с рег. [рег.номер на МПС] , лек автомобил Марка „А. 8Л“ с рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил марка „ТОЙОТА Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Съдът приема за общата пазарна стойност за трите автомобила, продадени през

2016г. - 46 550.00 лв. без ДДС. Общата цената на продадените автомобили през 2016г. по документи на дружеството е 9 000.00 лв. без ДДС, като същата е включена в увеличението на ФР от „КРЕСТ КОМ“ ЕООД. Разликата в резултата определен с експертизата и от жалбоподателя е 37 550.00 лв., тъй като съгласно експертизата за 2016г., финансовият резултат за дружеството е печалба в размер на 37 550.00 лв. и годишен корпоративен данък 3 755.00 лв. Лихвата за просрочие, изчислена до датата на РА - 08.03.2021г. е 1 499.90 лв., поради което определеният в РА дължим корпоративен данък и лихви за 2016г. в размер на 9 262.84 лв. следва да се измени като се намали на 3 755.00 лв. – главница и 1 499.90 лв. – лихви.

За 2017г. от служителите на приходната администрация е установен корпоративен данък в размер на 1 732.63 лв. В експертизата за 2017г., финансовият резултат за дружеството е загуба в размер на 17 027.16 лв. и годишен корпоративен данък 0.00 лв., поради което съдът приема, че дружеството не дължи корпоративен данък за тази година.

За 2018г. в РА е установена данъчна печалба от 125 082.73 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 12 508.27 лв., а съгласно експертизата изчисленията направени въз основа на увеличенията/намаленията на ФР, признати в мотивите на Решение на ВАС № 8070/24.07.2023г. без да са включени лихвите от заема, финансовият резултат е печалба в размер на 47 946.89 лв. и годишен корпоративен данък 4 794.69 лв. и лихвата за просрочие, изчислена до датата на РА е 942.82 лв., поради което определеният в РА дължим корпоративен данък за 2018г., следва да се измени като се намали на 4 794.69 лв. и лихвата за просрочие - 942.82 лв. .

За 2019г. от ревизиращите органи в резултат на извършеното преобразуване е установена данъчна загуба в размер на 2 778.97 лв. Пазарната стойност на автомобила , продаден през 2019г. съгласно експертизата е 14 250.00 лв., а в РА е приета стойност от 13 500.00 лева. Пазарната стойност на автомобила по документи на дружеството е 2 500.00 лв. и тя е включена в увеличението на финансови резултат от „КРЕСТ КОМ“ ЕООД. Разликата в резултата, определен от експерта и резултатът определен от жалбоподателя е 11 750.00 лв. Съгласно експертизата изчисленията направени въз основа на увеличенията/намаленията на ФР, признати в мотивите на Решение на ВАС № 8070/24.07.2023г. и определената пазарна стойност на автомобила, без да са включени лихвите от заема за 2019г. съдът приема, че финансови резултат за дружеството е данъчна загуба в размер на 5 070.73 лв. и годишен корпоративен данък 0.00 лв.

С оглед на гореизложеното, при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че допълнително установените задължения в РА по Закона за корпоративното подоходно облагане в общ размер на 23 503.74 лв. и определените лихви в размер на 6 676.91 лв. следва да бъдат изменени, като бъдат намалени в общ размер на 8 549.69 лв. и лихви за просрочие в размер на 2 442.72 лв.

При този изход на спора, съдът определя като частично основателни взаимните насрещни претенции на страните за сторените разноски, за присъждане на адвокатско възнаграждение и на юрисконсултско възнаграждение, но съразмерно на направеното с настоящото решение изменение на размерите на данъчните задължения, в посока намаляването им за главница и лихви като ответната страна има право да получи разноски за отхвърлената част на жалбата, а жалбоподателят има право на разноски за уважената част от нея.

За жалбоподателя на основание чл. 161, ал. 1, предл. първо ДОПК, във вр. с чл. 226, ал. 3 от АПК, дължимите разноски са в размер на 5 236.44 лева или съобразно чл. 12 и § 5 от ПЗР на Закон за въвеждане на еврото в Република България (Обн. ДВ. бр. 70 от 20 Август 2024г., изм. и доп. ДВ. бр. 25 от 25 Март 2025г., изм. ДВ. бр. 49 от 17 Юни 2025г., изм. и доп. ДВ. бр. 63 от 1 Август 2025г., изм. и доп. ДВ. бр. 65 от 8 Август 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.99 от 21 Ноември 2025г., изм. и доп. ДВ. бр.100 от 25 Ноември 2025г., изм. ДВ. бр. 115 от 30 Декември 2025г.) - 2 677.35 евро за уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение за всички съдебни инстанции, заплатени държавни такси за първоинстанционното и касационното производство и заплатени възнаграждения за вещи лица, съразмерно на уважената част от жалбата. Съдът намира, че делото е с фактическа и правна сложност, съотнасяма към уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение. Това е така, тъй като по делото са проведени множество съдебни заседания, с активно участие на страните в доказателствения процес, назначени и изслушани са основни и допълнителни съдебни експертизи. При тези констатации, уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение по делото, не е прекомерно и същото не следва да бъде редуцирано. На ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение и заплатени възнаграждения на вещи лица, съразмерно на отхвърлената част и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, във вр. чл. 8, ал. 1, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. ДВ, бр. 14 от 18.02. 2025г.) в размер на 2 536.45 лева или 1 296.87 евро от дължимите разноски.

Съдът констатира, че в открито съдебно заседание на 08.12.2025 г. е определил окончателно възнаграждение на вещото лице А. Ф. – П. изготвила приетото по делото заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза в размер на 2 910 лева, от които са внесени 700 лева като депозит, като жалбоподателят е задължен да до внесе разликата от 2 210 лева до окончателното възнаграждение на вещото лице. Въпреки дадените указания от съда, жалбоподателят не е внесъл остатъка от сумата в размер на 2 210 лева, с оглед на което на основание чл. 77 от ГПК, във вр.с чл. 144 от АПК, следва да бъде осъден да заплати по сметката на АССГ сумата в размер от 2 210 лв. или 1 129.95 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 79 състав:

## РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т. С., Ревизионен акт № Р-22221020002476-091-001 от 08.03.2021г., издаден от Ф. Й. - началник на сектор, възложил ревизията и Т. В. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1286 от 23.08.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в обжалваната част относно допълнително установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в общ размер на 23 503.74 лв. и определените лихви в размер на 6 676.91 лв. като НАМАЛЯВА размера на допълнително установени задължения за данък по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 8 549.69 лв. и лихви в размер на 2 442.72 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т. С. направените по делото разноски в размер на 5 236.44 лева или 2 677.35 евро, представляваща разликата между дължимите на страните разноски по делото с оглед изхода на същото.

ОСЪЖДА „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т. С. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] разноски в размер на 2 536.45 лева или 1 296.87 евро.

ОСЪЖДА „КРЕСТ КОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т. С. да заплати по сметка на Административен съд София-град разноски за възнаграждение на вещото лице в размер на 2 210 лв. или 1 129.95 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.